

Fællesholdet

Af: Mogens Hansen

Under overskriften ”En fodbold-by i Provinsen”, satte det hedengangne blad ”Alt om Sport” i 1980 en repræsentant fra de fem førende klubber her i byen – OB, B 1909, B 1913, OKS og Od. KFUM – stævne til en snak om den umiddelbare fodboldfremtid. Den Odense baserede journalist Ole Henriksen styrede snakken, hvor det fra OB’s Allan Hansen lød, at de kunne være sjovt at lave et fælles hold af de bedste spillere fra klubberne. B 1909’s Torben Konradsen mente at Fyn ikke ville kunne få mere end tre klubber med i en kommende Superliga og Roald Poulsen, dengang spillende træner i OKS som han havde ført op i rækkerne og i dag chef for FC FYN-tropperne, kom ind på at det var et spørgsmål om hvad man ville med det hele og han var som klubtræner ikke utilfreds med den spillervandring der også var dengang. B 1913’s Jack Hansen mente at det hele ville give sig af sig selv og en resignerende Morten Olsen fra Od. KFUM ærgrede sig over at hans klub ikke havde erstattet de gamle kræfter noget før.

I tidernes morgen arbejdede OB og B 1909 sammen om at få internationale klubhold til Odense og i 1927 blev Odense Stævnet dannet sammen med B 1913. Gennem årene, KFUM kom senere til, stillede de fire klubber spillere til talrige sommerslag mod engelske hold som Blackburn, Huddersfield, Chelsea, Liverpool og Manchester United, russiske Dynamo Moskva og AC Milan fra Italien samt mange andre ligesom bykampe mod Aarhus og Aalborg blev afviklet. Desuden udtog FBU også en del spillere til repræsentative opgaver. Sammenarbejdet mellem de odenseanske klubber er således ikke noget ukendt begreb.

Som bekendt var der kommet professionelle tilstande i dansk fodbold i 1978 godt fremprovokeret af Helge Sander fra Herning og frederikshavneren Harald Nielsen, med bopæl i Hovedstadsområdet og den fornemme italienske karriere bag sig, hvis fælles ”piratliga” fik de meget konservative og ofte handlingslammede ledere i DBU til at reagere. De to herrers plan om at lave ti hold i syv-otte byer, på tværs af klubskel, ansås for at være ødelæggende for fodbolden. Men et eller andet sted er det den vej vinden er blæst i de sidste knap 30 år. Det kom dog først til realitetsforhandlinger i 1989, hvor Odense United faldt bl.a. på licensspørgsmålet. OB ville ikke afgive sin og vandt faktisk mesterskabet, men de fire klubber, OKS valgte fra, var dog langt fremme med planerne i sommervarmen. Halvandet år efter lå FC Odense i støbeskeen. Projektet blev lanceret og støttet kraftigt af de professionelle ledelser i B 1909 og OB, på hvilke klubbers ekstraordinære

generalforsamlinger planerne blev godkendt. I B 1913 satte medlemmerne imidlertid hælene i og da der skulle være opbakning i alle tre klubber var den potte ude. Midlerne blev i stedet koncentreret i OB mens B 1909 forgæves forsøgte at hænge på.

Fyens Stiftstidende startede flere gange i tiden efter Superligaens oprettelse i 1991 debatter om det fornuftige i at danne et fælleshold både med OB og som et alternativ til samme, idet intet tydede på at nogen klub kunne magte opgaven - skabelsen af et virkeligt storhold – alene. Nierne søgte for godt tre år siden mod OB i desperation på seniorsiden og mod Fjordager på ungdomsfronten på fornuftens plan. I både B 1913 og Dalum var ungdomsarbejdet fornemt, mens det også her kneb lidt mere med at omsætte de indskrabede sponsorpenge til sportslige succeser i divisionerne.

Lanceringen af projektet FC FYN kort før jul 2005 - en hidtil uhørt alliance mellem B 1909 og B 1913 med Dalum som tredjepart, Næsby var også inde i billedet – fik en flot opbakning fra starten. Selvom barnet kun lige er født ser vi frem til konfirmationen (læs oprykning) til de voksnes rækker. ”De små synger” skrev Tipsbladet forud for et lokalopgør mellem årstalsklubberne. Jo, vi nynner muntert!

